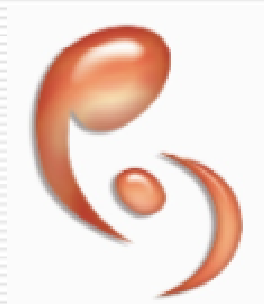

НАСИЛИЕТО В УЧИЛИЩЕ
ОТ ГЛЕДНА ТОЧКА НА РОДИТЕЛИТЕ

На училище без тежест и без риск

СДРУЖЕНИЕ НАСТОЯЩИ И БЪДЕЩИ МАЙКИ

Нашето становище

е формирано на база проблемите, с които се сблъскваме лично ние и родителите, с които нашето Сдружение ежедневно комуникира.

За нас е важно

да обърнем внимание не само на насилието и агресията в училище, защото те са резултат от заобикалящия ни свят, който не предлага достатъчна защита и сигурност.

Дете в риск

СДРУЖЕНИЕ НАСТОЯЩИ И БЪДЕЩИ
МАЙКИ

"Дете в риск" според Закона за закрила на детето е и дете:

- което е жертва на злоупотреба, насилие, експлоатация или всякакво друго нехуманно или унижително отношение или наказание в или извън семейството му;
- за което съществува опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие.

Как да позная, че детето ми е жертва на физическо или психическо насилие?

- Детето споделя с мене за случилото се (възможно е реалната ситуация да е по-различна от неговия разказ – подценена или надценена);
 - Прибира се редовно с видими белези на физическо насилие (почти може да се изключи нараняване напр. при спорт или игра);
 - Затваря се в себе си, разваля успеха си в училище, държи се по-различно от обичайното (може да се дължи на възрастови особености и промени).
-

Насилието!!!

Ние вече лесно разпознаваме насилието,
по-трудно е да видим неговия истински
предшественик - скуката, липсата на
ценности, отчуждението.

Закрила срещу насилие (Чл. 11. от ЗЗД)

- (1) Всяко дете има право на закрила срещу въвличане в дейности, неблагоприятни за неговото физическо, психическо, нравствено и образователно развитие.
 - (2) Всяко дете има право на закрила срещу нарушаващите неговото достойнство методи на възпитание, физическо, психическо или друго насилие и форми на въздействие, противоречащи на неговите интереси.
 - (3) Всяко дете има право на закрила срещу използване за просия, проституция, разпространяване на порнографски материали и получаване на неправомерни материални доходи, както и срещу сексуално насилие.
 - (4) Всяко дете има право на закрила срещу въвличане в политически, религиозни и синдикални дейности.
-

Деца - насилници

- Проблемът с противодействието на противоправното поведение на малолетните и непълнолетните лица е особено актуален през последните години. Кризата по време на прехода засегна особено чувствително децата. Увеличи се рискът от различни отклонения в поведението им, както и формите на проява тези отклонения.

- ППЗНП, Чл. 135: (1) Ученикът има следните задължения:
т. 5. да уважава и да не накърнява честта и достойнството на другите, както и да не прилага физическо и психическо насилие.

Насилието сред младите

Насилието е умишлено използване на физическа сила или власт срещу друго лице, група или общност, с поведение, което може да доведе до психическо или физическо увреждане. Насилието сред младите хора обикновено включва лица на възраст между 10 и 24 години, макар че пътищата за насилие могат да започват още в ранна детска възраст.

Откъде да започнем?

Ø Това е въпрос не на година или две, а на поколения работа.

Ø Това, на което се залага в момента, е да се борим с последиците.

Ø За съжаление понякога дори за това е късно.

В училище

Ø Родителите очакват училищата да бъдат безопасно място.

Ø Актовете на насилие могат да попречат на учебния процес и да имат отрицателен ефект върху учениците, самото училище и следователно върху по-широката общественост.

Ø Насилието в училище е подмножество на насилието сред младите хора, по-широк проблем на обществото.

Насилствено поведение свързано с училище

- Тормозът, вкл. психическо и емоционално насилие от страна на възрастните;
 - Борбата (например, побой, ритане);
 - Употреба на оръжия или други опасни предмети;
 - Електронна агресия;
 - Организирано насилие в територията на училищата /банди/.
-

Насилствено поведение свързано с училище

Насилието в училище е свързано не само със случващото се в класната стая, а и със ставащото:

- на територията на цялото училище;
 - по пътя към и от училище;
 - по време на мероприятия, организирани от училището.
-

Насилствено поведение свързано с училище

Ø Лошото поведение е неприемливо, защото нарушава процеса на обучение, но ученикът не вижда друг начин за посрещане нуждите си и е възможно да не проявява подобно поведение нарочно.

Ø Необходимо е да се изгради система за определяне същността на проблема, да се открие вътрешната причина за тези обезпокоителни признаци. Ако вътрешният конфликт не бъде открит, насилието и агресията няма да изчезнат независимо от наказанието.

Мерки срещу насилието в училище

- Ø Санкции, работа и разговори с насилниците, нетърпимост към насилието;
 - Ø Превенция – избягването, доколкото е възможно и разумно, на възможните рискове (например, дете, което носи в себе си пари, се счита за застрашено в някои европейски държави; свеждане до минимум на зоните в училище без контрол от възрастен и др.);
 - Ø Свеждане на безпричинните отсъствия до минимум и забрана учениците да напускат територията на училището, докато не приключи учебният ден;
 - Ø Стимулиране на учениците да търсят помощ, когато са станали жертви и/ или свидетели на насилие – за целта е необходим предварително разработен алгоритъм на действие в подобна ситуация;
 - Ø Ангажиране на цялата общественост с проблема – не само на децата и учителите, но и на родителите, властите, медиите и др.
-

Какво да направим, ако детето ни е жертва на насилие в училище?

Ø Да говорим с учителите/ директора;

Ø Да сезираме компетентните органи – МВР, РИО и др.;

Ø Да преместим детето в друго училище?

Да направим училище, подходящо за детето,

а не дете подходящо за училището!

„Казвам се Петър на 13 години съм, винаги получавам това, което искам, но никой не ме обича. Майка ми и баща ми си имат фирми, прибират се къщи късно и постоянно са изморени. Не се интересуват нито един от друг, нито от мен. Когато искам нещо от тях, ми дават всичко, само и само да ги оставя на мира и да не им досаждам. Ако имам някакви проблеми или просто искам да си поговорим, махат с ръка, пъхват ми в ръката пари и ме карат да ги оставя на мира”.

...

“Сам съм, понякога ми е тъжно... В компанията ми има момичета и момчета. Винаги добре се забавляваме. Е, вярно, понякога е голяма скука, но сега, след като открих това ново дете, се кефя всеки ден. Става дума за една малка, осемгодишна, има очила и е много дебела и грозна. Много ми е готино, когато я правя за смях. Тя се върти, плаче, бяга. Но на такъв смелчага като мен няма как да му избяга...

Аз тая малката дори не я познавам, не знам даже как се казва. Искала да се самоубива?

Е, аз какво общо имам с това? Добре, де, може би съм я виждал. Но малко... Да съм я тормозел? Не знам какво означава това. Оставете ме на мира! Утре да ходя при директора? Но защо?...“

...

“Но какво им става на всички? Защо момчетата така ме зяпат, а момичетата ме заобикалят? И учителите ме гледат някак си странно.

Постоянно някой възрастен върви след мен...

Вчера баща ми идва в училище, вечерта вкъщи се караха, класната разбра за това и ме извика на разговор...

Нима измъчвам и тормозя хората? Аз? Това не е вярно, ние само обичаме да се смеем”.

Основната причина за подобно поведение

е неудовлетворена нужда на детето да бъде забелязано и разбрано, нужда от внимание, недостатъчни родителски грижи.

Не може да има система за наказание и параметри за поведение, ако няма диагностициране на предпоставките предизвикали това поведение.

Приоритетите на образованието

се свеждат до решаване на материалните му проблеми - осигуряване на отопление, учебници, заплати на учителите и т. н. Говорейки основно за това, ние винаги пропускаме най-важното - грижата за всеки ученик.

Реформите биха имали смисъл, ако има корекция поведението на ученика чрез засилване връзката родител-учител и изграждане на взаимно уважение, което да подкрепи едно дете в понякога трудната адаптация в училище.

Моделът за "нормално" поведение е обърнат

Ø Модерно е да си небрежен, агресивен, незаинтересован към учебния процес, да не спазваш правилата, да си в непрекъснат конфликт с учители и съученици.

Ø Ученици с обратното на това поведение са аутсайдерите, различните, "нестандартните". Без съдействието на родителите, училищните психолози също не могат да направят много.

Нашето предложение

Да започнем със система за мониторинг на поведението и дисциплината.

СНБМ разработи съвсем доброволно система за мониторинг на поведението, която предложихме и обсъдихме в МОМН през 2009 г.

Тя има за цел диагностициране на причините за поведението на децата и предприемане на навременни мерки с коригиращ характер.

Кой и в какво възпитава децата днес?

Има ли време за реализирането на възпитателните и развиващите цели заложиени в стандартите и ДООИ?

Ние родителите понякога сме принудени да учим децата си как да се защитават, за да оцелеят в среда, наситена с агресия.

Училището не е безопасна територия за учениците!!!

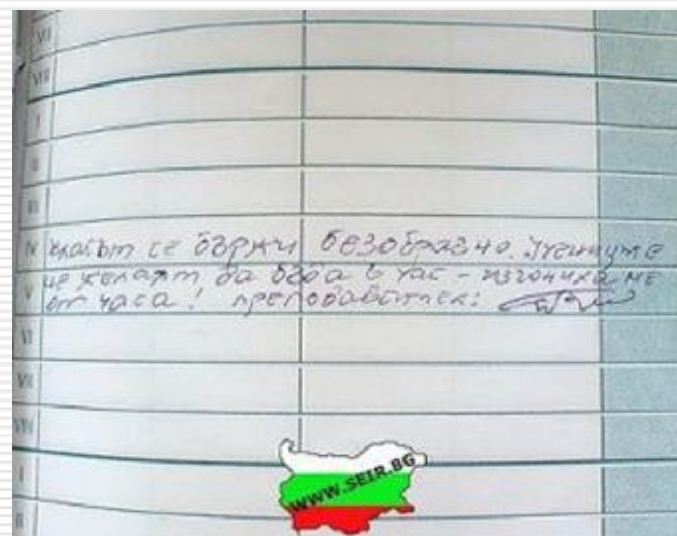
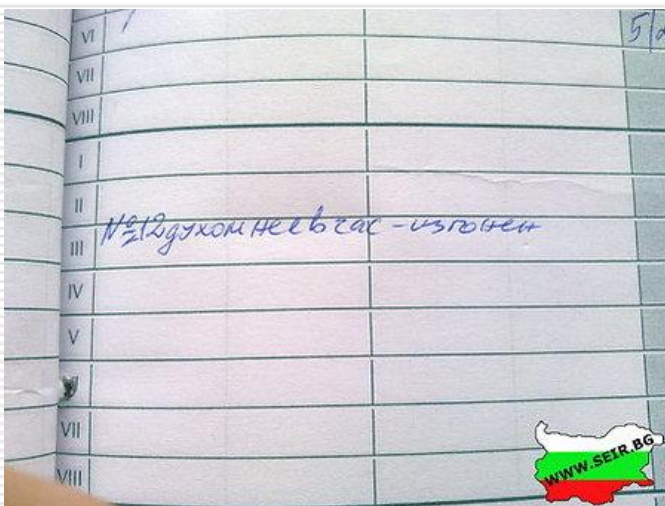
Целите на учителите днес

е необходимо да се насочат към ангажиране на ученика така, че той да може да поеме отговорността за проблемите в дисциплината и да се справи с нея. Ние осъзнаваме, че от учителите се изисква работа в условията на променяща се образователна среда със сравнително слабо мотивация.

Реалността...

Проектозакон за детето

На 14 ноември беше официалното представяне на проекта за Закон. Законът за детето ще обхваща всички страни от живота на децата и ще има голямо влияние върху него, затова е от огромно значение той да поставя в центъра детето и неговите права.

Да намалим рисковете за здравето на децата ни в училище!!!

На училище без тежест

СНБМ с подкрепата на Министерство на образованието, младежта и науката и на Министерство на здравеопазването стартира Национална кампания “На училище без тежест”. Основна цел на Кампанията е да се постигне по-висока степен на информираност сред обществото за възможните заболявания на опорно-двигателния апарат, като се постави акцент върху правилния подбор на ученическата раница, на нейната тежест и начин на носене. Кампанията ще приключи през 2012 г., когато ще бъдат обявени и конкретните резултати.

Нормите

В България все още няма санитарни норми за тежестта на ученическите раници, за разлика от други държави. Същевременно ние считаме, че в страната съществува дискриминация по възраст, защото в Наредба №16 от 31.05.1999 г. за физиологични норми и правила за ръчна работа с тежести и в Наредба №4 от 1987 г. за работите, които са забранени за лица от 15- до 18-годишна възраст има разписани норми за ръчна работа с тежести за лица над 15-годишна възраст, но не съществуват такива за децата в начална училищна възраст.

Благодарим за вниманието!

СДРУЖЕНИЕ НАСТОЯЩИ И БЪДЕЩИ МАЙКИ

snbm@snbm.org
